

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS

KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO

IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ

DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

STALINO KELIU

Eina nuo 1946 metų

Kupiškis,

1961 m. sausio 4 d.

Trečiadienis

Nr. 2 (1485)

Kaina 2 kap.

REVOLIUCINĖS TRADICIJOS ĮPAREIGOJA

Kupiškėnai gali didžiuotis labai, darbo žmonių gerovei. Kilniomis revoliucinėmis tradicijomis. Jau 1905 — 1907 metais, pirmosios Rusijos revoliucijos įtakoje, jie kilo į kovą prieš carizmą, kovojo už sviesesnę darbo žmonių rytdieną. Kupiškėnai revoliucionieriai Antanas Dirda, Petras Balys, Kazys Rimša, Petras Dubindris, P. Vasiljevas ir kt. Rusijos, Maskvos proletariato pavyzdžiu organizavo vietos darbo žmones į kilnią revoliucinę kovą.

Nepalaužę juodašimtiškasis carizmas kupiškėnų valios ir tamsiaisiais Stolypino reakcijos metais. Prieš pirmąjį pasaulinį karą, 1912 — 1914 revoliucinio pakilimo metais, Kupiškio apylinkėse revoliucinė kova vėl įsiliepsnoja. Jai vadovauja tie patys kupiškėnai revoliucionieriai. Jų mes niekuomet nepamiršime!

Didžiojo Spalio aušra greitai nušvito ir gimtojoje Kupiškio padangėje. 1918 metais gruodžio mėn., kaip galingos ir nesulaikomos upės sriautas, Kupiškio apylinkių darbininkai, vargingieji valstiečiai išėjo į didelį tarybinį kėlį. 1918 metais gruodžio 29 dieną Kupiškio apskrityje buvo paskelbta Tarybų valdžia.

Būna įvykių, kurie ateina ir praeina. Būna žmonių, kurie taip pat greitai užmirštami. Bet būna įvykių, istorinių datų, kurios visuomet lieka atmintyje. Jas mini kartų kartos, jos įeina į istorijos lobyną kaip liaudies kovų ir žygių auksinis fondas. Aple šiuos įvykius plačiai rašo istorijos metraščiai, šias istorijos knygas su didžiausiu susidomėjimu ir meile studijuoja jaunimas, visi, ką džiugina šie kilnūs praeities žygiai, kovos. Būna žmonių, kurių darbai niekuomet neužmirštami. Jais didžiulis kartų kartos, jų pavyzdžiu mokysis, kaip reikia gyventi ir dirbti savosios Tėvynės

Neužmirštamais 1919 metais į kovą prieš savuosius ponus ir užsienio imperialistų gaujas kupiškėnų raudonarmiečių būrį vedė žemietis Petras Pajarskas. Kupiškėje tuo laiku dirbo žymus revoliucionierius profesionalas Vladas Rekašius.

Juodaisiais smetoninės fašistinės reakcijos metais kupiškėnai darbo žmonės, vadovaujami Komunistų partijai, didingai nešė į priekį revoliucinę vėliavą. Žymūs kovotojai už Tarybų valdžią fašistinės reakcijos siautėjimo metais buvo Povilas ir Uršulė Lisai, Antanas Blažys, Juozas Bruškys ir daugelis daugelis kitų. Daug kupiškėnų dalyvavo Didžiajame Tėvynės kare ginant tarybinę šalį nuo fašistinių grobikų.

Kilniosios kupiškėnų revoliucinės tradicijos įpareigoja visus rajono darbo žmones, ypač jaunimą, siekti naujų darbo žygių septynmečio baruose. Šios tradicijos taip pat įpareigoja ryžtingai šalinti dar pasitaikančius trūkumus kolūkuose ir įmonėse. Kiekvieno kolūkiečio, darbininko, darbo inteligento garbinga pareiga — būti savojo rajono patriotu, siekti, kad būtų sėkmingai vykdomi socialistiniai įsipareigojimai.

Neseniai įvykęs komunistų ir darbininkų partijų Pasitarimas Maskvoje, šio Pasitarimo priimti istoriniai dokumentai rodo, kad socializmas šiandieną tapo pasauline sistema. Už ką kovojo ir žuvo geriausi kupiškėnai, dabar pasiekta tikrovėje. Komunizmas pergalingai žengia į priekį.

Pergalingosios raudonosios vėliavos kyla vis aukščiau ir aukščiau į saulę, į šviesų komunizmo rytą. Šiandieninis kupiškėnų šūkis turi būti — pirmauti visuose septynmečio darbų baruose!

MOKYTOJO DARBO ĮVERTINIMAS

Kupiškio Vl. Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos mokytojas Kazimieras Pajarskas pedagogo darbą čia dirba jau nuo 1936 metų, jis gerai pažįstamas vietos darbo žmonėms.

...Kas eidavo Vytauto gatvę vasaros metu, nuolat matydavo jau nebe jauną žmogų, apsuptą vaikų, daržę. Su kokia meile, rūpesčiu mokytojas K. Pajarskas čia augindavo daržoves, prižiūrėdavo kiekvieną daigėlį. Jis negaili nei laiko, nei jėgų, nei triušo, savo žinias, sugebėjimus perduodamas moksleiviams. Juk mokyklos bandomajame sklype moksleiviai praktiškai susipažįsta su žemės paruošimu sėjai, su įvairių augalų vegetacija ir priežiūra. Už išaugintas daržoves rudenį gaunama nemaža lėšų, kurios panaudojamos moksleivių reikálams. Už nuoširdų darbą bandomajame sklype mokytojas yra gavęs rajono liaudies švietimo skyriaus ir mokyklos vadovų padėkas, jam suteiktas liaudies švietimo pirmo vardas.

O kiek šis mokytojas parodė pastangų auklėjant ir mokant jaunąją kartą! Ir kai iš šešių rajono mokytojų, neseniai apdovanotų ordinais ir medaliais, — K. Pajarsko, O. Užtupaitės, O. Bimbirytės, J. Liucveikio, G. Mastulytės ir manęs, — aukščiausias vyriausybės apdovanojimas — Lenino ordinas — buvo įteiktas kaip tik mokytojui Pajarskui, tikrai džiugu pasidarys širdyje, jog taip įvertintas mokytojo darbas tegali būti tik Tarybų šalyje.

S. VYŠNIAUSKIENĖ
Vl. Rekašiaus v. vidurinės
mokyklos direktorė

TSKP CENTRO KOMITETE IR TSRS MINISTRŲ TARYBOJE

TSKP CK ir TSRS Ministrų Taryba pripažino tikslingu nekeisti senojo pavyzdžio 1, 2 ir 3 kapeikų vertės monetų į naujus pinigus ir palikti šias monetas cirkuliuoti jų nominaline verte.

Todėl 1, 2 ir 3 kapeikų vertės monetos, nukaltos iki 1961 metų, turi būti būtinai priimamos visiems mokėjimams nominaline verte lygiai su nurodytos vertės naujosios monetomis.

Geriausųjų įsipareigojimai

300 KG PIENO IŠ KIEKVIENOS MELŽIAMOS KARVĖS PER PIRMAJĄ ŠIŲ METŲ MĖNESĮ ĮSIPAREIGOJO PRIMELŽTI GERIAUSIOS KARVIŲ MELŽĖJOS

Alė Švelnytė — „Tarybinio pirmūno“ kolūkis,

Aldona Janušauskaitė — „Salamiesčio“ kolūkis,

Ona Marcinkevičienė — „Pergalės“ kolūkis,

Danutė Matekonytė — „Nemūno“ kolūkis.

GYVULININKYSTĖS DARBUOTOJAI, SEKIME PIRMAUJANČIŲJŲ PAVYZDŽIU!

• Pasiekimai skatina

dar geriau dirbti •

metams, teks raudonuoti, — kalbėjo kai kurie artelės žemdirbiai. Tačiau mes savo žodį garbingai ištesėjome. Dabar tie kalbočiai patys tegu rauduoja dėl savo žodžių.

Praėjo įtempto darbo metai. Dirbome tikrai nuoširdžiai, ne kartą visuomeninių karvių priežiūrai paaukojome ir laisvalaikius. Tačiau kaip dabar džiugu, kai duotas žodis ištesėtas pirma laiko. Mano draugė Alė Švelnytė per metus iš kiekvienos karvės vidutiniškai primelžė po 3987 kg pieno. Socialistiniai įsipareigojimai viršyti! Aš gi iš kiekvienos prižiūrimos karvės per metus primelžiau po 3960 kg pieno. Kitos karvių melžėjos — Elena Kepalaitė, Bronė Dovidonytė, Adolfina Rasimavičiūtė, Milda Lapėnienė, Aldona Gilaudienė, Genė Tamošiūnaitė — taip pat viršijo prisilmtuosius socialistinius įsipareigojimus. Reikia padėkoti ir fermų vedėjui Jurgiui Einoriui, kuris tikrai rūpinasi visuomeninių karvių priežiūra, darbo sąlygų gerinimu.

Šauniai 1960 metais padirbėjo mūsų kolūkio jaunimas: išauginti gausūs derliai, gerai paruoštos patalpos žiemoja visuomeniniai gyvuliai, paruošta jiems daug pašarų. Nuoširdų acū reikia pasakyti artelės laukininkystės darbuotojams, ypačiai kukurūzų augintojams, kurie kiekvienai karvei paruošė daugiau kaip po 11 tonų siloso. Čia ir glūdi visų mūsų, melžėjų, pasiekimų pagrindas; todėl ir dabar, žiemos laikotarpiu, nemažėja pieno gavyba.

Mes, melžėjos, 1960 metais buvome prisilmtuosius nemažus socialistinius įsipareigojimus pieno gavyboje — iš kiekvienos karvės vidutiniškai primelžti ne mažiau kaip po 3600 kg pieno.

— Padauginot... Neištesėsit savo žodžio...

— Baigiantis aklams

Didelį dėmesį skiriame karvių šėrimui, pašarų paruošimui. Kiekviena karvė per dieną dabar gauna tiek dobilų, šieno, sultingųjų pašarų, kiek ji suėda.

Mes dėsimė visas pastangas, kad šiais metais gautume dar daugiau pieno, negu praėjusiais.

GERTRŪDA KAIRYTĖ
„Tarybinio pirmūno“ kolūkio
karvių melžėja

★ Neseniai Vilniuje įvyko respublikinis

★ partinio aktyvo susirinkimas. Susirinkimo

★ dalyviai kalbėjo apie komunistų ir dar-

★ bininkų partijų atstovų Maskvoje įvykusį

★ Pasitarimą, jo istorinę reikšmę.

★ Rajono darbo žmonės su didžiausiu

★ dėmesiu toliau susipažįsta su Pasitarimo

★ priimtais dokumentais, karščiausiai jlems

★ pritarla.

Partijos gyvenimas Istorinių DOKUMENTŲ AIŠKINIMAS—PAGRINDINIS PARTINĖS PROPAGANDOS DARBO BARAS

Svarbiausia šių dienų tema, į kurią kolūkių partinė organizacija, komunistai nukreipia visą dėmesį, yra komunistų ir darbininkų partijų atstovų Pasitarimo Pareiškimo aiškinimas kolūkiečiams, visiems darbo žmonėms, o taip pat Pasitarimo priimtas Kreipimasis į viso pasaulio tautas.

Pasitarimas Maskvoje ir jo priimti dokumentai—tikrai pasaulinės istorinės svarbos. Šiems dokumentams karščiausiai pritaria visi tarybiniai žmonės. Su nepaprastu susidomėjimu šie istoriniai dokumentai studijuojami ir mūsų kolūkyje. Šia linkme kolūkių partinė organizacija dabar ir nukreipia visą partinę propagandą. Su istoriniais dokumentais kolūkiečius supažindina propagandistai ir agitatoriai.

Fermų vedėjas komunistas Jonas Kukenys aiškina kolūkiečiams, kad vis labiau stiprėja socialistinių šalių stovykla. Tarybų Sąjunga, kaip taikos ir demokratijos švyturys, viso pasaulio darbo žmonėms rodo kelią į išsivadavimą iš kapitalizmo jungo. Jau ne už kalnų tas laikas, kada didžioji socialistinio stovyklą nugalės taiklame ekonominiame lenktyniavime su kapitalizmu.

Agitatorius komunistas kalba visiems vaizdžiai ir suprantamai, pateikdamas konkrečius faktus. Jis nurodo, kad nuo antrojo pasaulinio karo pabaigos nepaprastai išaugo ir sustiprėjo socializmo ir demokratijos jėgos. Šiuo metu po taikos ir demokratijos vėliava žengia daugiau kaip vienas milijardas žemės rutulio žmonių. Tautos, kovojančios už savo nacionalinę nepriklausomybę, prieš kolonializmą, yra geriausias taikos ir pažangos stovyklos sąjungininkas ir rezervas.

Agitatorius kalba apie milžiniškus Tarybų Sąjungos laimėjimus. Jis nurodo, kad septynmečio pabalgoje socializmo šalys gamins daugiau kaip pusę pasaulinės pramoninės produkcijos. Taip pat vaizdžiais,

konkrečiais faktais nurodo, kaip grūva kapitalizmo ryklių akiai palaikoma kolonializmo sistema. Suvienytų Nacijų Organizacijos Generalinės Asamblėjos priimtas nutarimas dėl galutinio kolonializmo likvidavimo yra didžioji Tarybų Sąjungos ir viso pasaulio pažangiųjų jėgų pergalė. Tai liudija TSRS Ministrų Tarybos Pirmininko draugo N. Chruščiovo pareiškimas šiuo klausimu.

Gera agitatorė yra komjaunuolė Marė Jankauskaitė. Ji pati visapusiškai išsilavinusi, mokosi. Neseniai kolūkiečiai Jonas Matekonis, Jonas Juodakys, Povilas Alešius paprašė agitatorės paaiškinti apie socialistinės stovyklų šalių vienybę. Tikrai šis klausimas nepaprastai domina kolūkiečius.

Komunistė Bronė Baltauskienė, Vilė Viksvaitė, Marė Jankauskaitė įdomiai ir vaizdžiai išaiškina kolūkiečiams, kad Komunistų partija auklėja darbo žmones socialistinio internacionalizmo dvasia, skiepia netaikomumą visiems nacionalizmo ir šovinizmo pasireiškimams.

Nepaprastą reikšmę turi proletarinio internacionalizmo jausmų auklėjimas kolūkiečių tarpe. Mūsų tautų susitelkimas ir vienybė yra svarbiausias kiekvienos socialistinės šalies ir visos socialistinės stovyklų jėgos ir nenugalimumo šaltinis.

Mes aiškiname kolūkiečiams, kad visos Tarybų šalies tautos yra mūsų šeimos nariai, broliai. Mes, kolūkiečiai, taip pat remiame viso pasaulio tautas, kovojančias už savo laisvę ir nepriklausomybę. Mūsų simpatijos — jų pusėje.

Nuo partinės propagandos išvystymo žymia dalimi priklauso ir sėkmingas visų ūkinių darbų atlikimas. Mes į naujuosius metus įžengime sėkmingai įvykdę išpareigojimus žemės ūkio produktų gamyboje.

JUOZAS VASILIAUSKAS
„Aukštųjų mokyklų“ kolūkių partinės organizacijos sekretorius

Dirbantiesiems — raudonuosius kampelius

Siekiant toliau gerinti dirbančiųjų, ypačiai kolūkių gyvulininkystės darbuotojų, buitininių bei kultūrinių poreikių, neseniai Lietuvos LKJS rajono komiteto biuro posėdyje kartu su kultūros skyriaus darbuotojais buvo svarstomas klausimas dėl raudonųjų kampelių įsteigimo ir sutvarkymo mėnesio organizavimo. LKJS rajono komiteto biuras nutarė organizuoti raudonųjų kampelių apžiūrą mėnesį nuo 1961 metų sausio 1 d. iki 31 dienos. Šiam nutarimui pritarė LKP rajono komitetas ir rajono DŽD Tarybos vykdomasis komitetas.

Kolūkių valdybos, pirminės partinės, komjaunimo organizacijos turi imtis priemonių, kad kiekvienoje laukininkystės brigadoje, gyvulininkystės fermoje, įmonėje, įstaigoje, kur yra tinkamos patalpos ir tiktai turėti raudonuosius kampelius, š. m. sausio mėnesį jie ir būtų įrengti.

Pasiekti, kad naujai įsteigti, o taip pat jau esantieji raudonieji kampeliai turėtų tinkamas jų veiklai sąlygas. Tuo tikslu būtina su visuomenės pa-

rama, panaudojant kolūkių, profsąjunginių organizacijų, įmonių bei įstaigų lėšas, atlikti patalpų remontą, jų apipavidalinimą, pasirūpinti arba pagaminti vietoje būtiniausių inventorių, įsigyti stalo žaidimus, užsakyti visiems 1961 metams laikraščius bei žurnalus, įsteigti kilnojamas bibliotekėles ar knygų išdavimo

punktus, suorganizuoti meno saviveiklos ratelius; raudonuosius kampelius radiofikuoti, užtikrinti, kad juose būtų galima matyti prisiimtųjų išpareigojimus, išreikštus skaičiais, papuošti diagramomis, leisti kovos lapelius.

Iki sausio 31 dienos kiekvieną raudonąjį kampelį apžiūrės sudaryta komisija. Geriausiai įrengti ir apipavidalinti kampeliai bus premijuojami vertingomis dovanomis.

Visi įsijunkime į raudonųjų kampelių įrengimo mėnesį!

Z. VARKALYTĖ

LKJS rajono komiteto sekretorius

J. LAUCIUS

Rajono kultūros skyriaus vedėjas

LAIKRAŠČIO korespondentų konferencija

Baigiantis antriesiems didingojo septynmečio metams, Kupiškėje į korespondentų konferenciją gausiai susirinko „Stalino keliu“ laikraščio korespondentai, korespondentų postų nariai, aktyvesni laikraščio skaitytojai aptarti kartu su partijos rajono komiteto ir redakcijos darbuotojais, kas reikia daryti, kad sekantais metais žymiai pagerėtų laikraščio turinys, spausdinamos medžiagos veiksmingumas, kad laikraštis daugiau prisidėtų įgyvendinant didingojo septynmečio uždavinius, vykdant prisiimtųjų socialistinius išpareigojimus žemės ūkio produktų gamyboje.

Aple kontroolinių postų korespondentų uždavinius, vykdant septynmečio uždavinius, jų nes organizacijos garbingą, atsakingą darbą pranešė Masiulis išskėlė kas.

ma padarė „Stalino keliu“ laikraščio atsakingasis sekretorius Vladas Jasinskis. Su laikraštininkų žanrų klausimais redakcijos aktyvą, kaimo korespondentus supažindino redakcijos literatūrinis darbuotojas Petras Galvanauskas.

Kupiškio sviesto gamyklos darbininkas — mūsų laikraščio neetatinių korespondentų — Jonas Petrošius visiems daugiau rašyti apie paprastus darbo žmones — šių dienų didvyrius, sėkmingai statančius komunizmą mūsų šalyje, pagedavo daugiau spausdinti medžiagos apie pramonės darbininkus, jų darbą, poilsį, gyvenimą.

Rajono statybos - remonto kontoros pirminės partinės organizacijos sekretorius Vilijus Masiulis išskėlė kas.

Turiningą kalbą korespondentams pasakė partijos rajono komiteto propagandos - agitacijos skyriaus vedėjas drg. A. Naujgė.

Apie medžiagos veiksmingumą

Per paskutinį 1960 metų mėnesį „Stalino keliu“ redakcijoje gauti 263 skaitytojų, neetatinių korespondentų laišakai. 197 laišakai atspausdinti mūsų laikraščio puslapiuose. Dvylikos laišku nuorašai pasiūti atitinkamų įstaigų, organizacijų, kolūkių vadovams laiškuose keliamais trūkumams pašalinti.

Kaip, užbaigdami antruosius septynmečio metus, dirba kolūkių partinės organizacijos, komunistai, laikraščio skaitytojams plačiai papasakojo „Aukštųjų“ kolūkių pirminės partinės organizacijos sekretorius Jurgis Jonuška, „Salamiesčio“ kolūkių pirminės partinės organizacijos sekretorė Valė Stankevičienė.

Vertingą antireliginę medžiagą paruošė darbininkas Jonas Petronis, pavadinęs ją „Šviesa išsklaido tamsybę“.

Nemaža vertingos, idomos medžiagos laikraščiu atsiuntė korespondentų postų nariai Bronė Šeštokaite iš „Vienybės“ kolūkių, R. Vaivada iš „Žadeikių“ kolūkių, rajono žemės ūkio inspekcijos vyr. zootechnikas P. Aukštikalnis, o taip pat Kupiškio VI. Rekašiaus vardo, Subačiaus, Šimonių vidurinių mokyklų žurnalistų būrelių nariai.

Už vertingą medžiagą, pateiktą laikraščiu, redakcija taip pat dėkoja rajono mašinų parko priežiūros inspektorui B. Lauciui, komunistui V. Murnikovui, S. Stočkui, A. Roženiui, S. Kriūkai, A. Dirdei ir kitiems korespondentams bei laikraščio skaitytojams.

Į pasiūtų laišku nuorašus, kritikinių straipsnių iškarpas iki šiol redakcijai neatsakė „Lukonių“ kolūkių pirmininkė A. Navikienė, „Šetekšnos“ — B. Vilimas, „Mūsų rytojau“ — J. Bernotas, vet. ligoninės vyr. gydytojas A. Girdautas ir kt.

„Stalino keliu“ redakcija

Iš vienos dienos pašto

Darbstaus laukininkystės darbininkai yra „VIENYBĖS“ kolūkių kolūkiečiai Stasė ir Petras Balčiūnai, Aldona ir Antanas Jėčiai, Feliksas Kacinauskas ir Damazas Zubas. Praėjusiais metais jie išdirbo po 300—400 darbdienių.

B. ŠALČIUTĖ

Vytautas Stančikas — jau nebe jaunas „LAISVĖS“ kolūkių narys. Tačiau jį visada buvo galima matyti ir javų derliaus nuėmimo, ir bulviakasyje, ir kituose darbuose. Ši darbstų žmogų gerbia visi artelės nariai.

A. PEČKUTĖ

V. Bubnio knygos „Beržai svyruočiai“ aptarimas įvyko „UOGINIŲ“ kolūkių bibliotekoje. Pagrindinį pranešimą padarė mokytoja G. Zubienė. Pasiakė L. Vezbergaitė, A. Pažemeckaitė ir kt.

V. ŠARKELYTĖ

Spaudą ir laiškus „AUKŠTAIČIŲ“ kolūkių ketvirtosios brigados nariams išnešioja O. Kadinauskaitė. — Darbsti mūsų laiskanešė, — taip apie jauną, energingą merginą atsiliepia brigados nariai.

A. KERŠULYTĖ

Nuotraukoje matome grupę respublikinio mokytojų suvažiavimo delegatų ir svečių iš Armėnijos (iš kairės į dešinę): Vardėnos rajono švietimo skyriaus vedėjas J. Juodka, V. Čitunis, V. Azutunian, Š. Simonian, Vilniaus VII vidurinės mokyklos mokytoja A. Balseričienė, D. Daniolienė, L. Mansurova suvažiavimo posėdžių pertraukos metu.

V. Bražo (ELTOS) nuotr.

Taip • • buvo

MULKINAMA LIAUDIS

Klerikaliniai literatūros istorikai ypatingai iškėlia bažnytinės spaudos reikšmę lietuvių tautai. Įrodinėjama, kad toji spauda ne tik palaikiusi liaudies dorovingumą, bet ir kėlusį jos kultūrinį lygį. Iki devynioliktojo šimtmečio pabaigos, kaip teigia klerikaliniai literatūros istorikai, katalikų dvasiškią buvusį vienintelę lietuviškų knygų leidėją, vienintelę kultūros bei švietimo skleidėją lietuvių tautoje.

Beveik visos devynioliktojo šimtmečio katalikų dvasiškių išleistos knygos buvo tikybinio pobūdžio. Pagrindinis tų knygų tikslas — skiepyti liaudyje religinį fanatizmą ir atitraukti darbo žmones nuo gyvenimo tikrovės. Tos knygos nešvietė ir nekultūrinio liaudies, bet ją mulkino. Kad taip iš tikrųjų yra, akivaizdžiai rodo žemiau duodamos tų knygų ištraukos.

Knygoje „Pekia arba amžinas pragaras“, išleistoje Vilniuje 1879 m., aprašomos pragaro kančios ir propaguojamas kentėjimas bei savęs varginimas. Tos knygos 55 puslapyje rašoma:

«Didžio mokslo ir dievamylių vyras Baroniūš, norėdamas pergalėti pagundą pavostymo kvapo, uostė smirdinčias blakės ir perkandęs jas čiulpė. Tokiu būdu tas didis tarnas dievo vairoje prieš geidimą meilės kvapo... Vienok visi bauriausio žemiški tvaikai yra nieku prieš baurumą pekliškos smarvės».

Tos pačios knygos skirsnelyje „Apie smertį“ rašoma:

«Šventas Hilarijonas išsižadėjo svietišky smaguriavimų, užsislėpęs girioje pradėjo vesti sunkios pakūtos gyvenimą: visados nešiojo ašutinę ir storą maišą vietoje rūbo, kurio niekados neplovė, sakdamas, kad pakūtininkui nesą ko įsilyti apie viežlyvą dūstymą».

Šios trumpos ištraukos parodo, kad tų knygų autoriams ne tik nerūpėjo liaudies švietimas, bet atvirkščiai — pateikdami religinių fanatikų ir asketų šlykščius gyvenimo pavyzdžius, jie propagavo liaudyje tamsumą ir barbariškiausio gyvenimo būdą.

Antroje tos knygos dalyje aprašomos pragaro kančios tų žmonių, kurie negyveno pagal bažnyčios nurodymus:

«Regėjau, sako šventa Brigita, tamsią vietą ir baisių bedugnę, ant kurios rodės dūšia prižiūta už kojų, ir bauriausios liepsnos degino ją su tokia neišpasakytą smarkybę, jog iš jos kibirkštims tryško ugninis prakaitas ir iš rankų, ištemptų prie kojų, plūdo ugninė smailė, o iš viso kūno garavo pikčiausias traukas».

Toje knygoje pragaro kančios aprašomos taip baisiai, kiek leido tų rašėjų fantazija. Kad būtų svariau ir patikimiau, paprastai minimas koks nors šventasis, kuris, esą, tai regėjęs.

Knygos pabaigoje duodami nurodymai, kaip pelnyti tarlamąją amžiną laimę po mirties. Štai keletas jų:

«Jei kas tavo nuskriaus, neapsakniek to visoms, tikrai savo brividą tyliai apleravok dievui».

«Nerūgok ant vargų, nes kentėjimo kryžius yra didžiū skarbū dėl dūšios prikėlimo iš mirties».

Spaitytoja apie religijos žALĄ

«Nukentėk nusifeminimo visus persikiojimus, mylėk darančius tau pikta, nes tame talpinas visas mokslas šventųjų».

Tokiais „pamokymais“ dvasiškią siekė, kad darbo žmonės susitalkytų su savo varginga padėtimi ir kantriai kentėtų jėms daromas skriaudas. Savaimė aišku, kad žmogus, klausydamas tokių „pamokymų“, nekovojo dėl savo materialinės padėties pagerinimo, o tai, žinoma, labai svarbu išnaudotojams.

Būdinga, kad minėtoji knyga išleista lietuviškos spaudos draudimo laikotarpyje su carinės cenzūros leidimu. Tai knygai buvo padaryta išimtis, nes jos turinys buvo naudingas ne tik dvasiškių, bet ir carinei santvarkai.

Dvasiškią, norėdama darbo žmones atitraukti nuo gyvenimo tikrovės, slengėsi jų gyvenimą taip sutvarkyti, kad jie kuo daugiausia laiko skirtų maldoms ir religiniams apmąstymams. Todėl be privalomų kasdieninių poterių buvo išgalvota visa eilė pamaldų ir apmąstymų, skirtų įvairioms intencijoms. Pavyzdžiui, gegužės mėnesį atliekamos pamaldos dievo motinos garbei, birželio mėnuo skirtas Jėzaus širdžiai, spalio mėnesį kalbamas rožančius, prieš didžiulį šventes taip pat būna kalbamos atitinkamos maldos. Tam tikslui buvo išleista nemaža knygų. Pavyzdžiui, devynioliktojo šimtmečio antroje pusėje buvo išleista knyga, vadinama „Mėnuo švenčiausios panos Marijos“, skirta atliekantiems gegužines pamaldas namuose. Toje knygoje buvo kiekvienai gegužės mėnesio dienai skirti apmąstymai, pamokymai ir maldos. Pagrindinės tų pamokymų mintys — tai niekinti šio pasaulio gėrybes, būti patenkintu savo vargingu likimu, mylėti vargą ir kentėjimus, kuo daugiausia laiko skirti maldoms ir religiniams apmąstymams. Tai matyti iš žemiau duodamų tos knygos ištraukų.

39 puslapyje rašoma: «Jei kuomet išpuola pasiskirti sau stoną, tada turim skirtis ne tą, kuris mums geriau patinka, bet tą, kurį numanė iš dievo valios esant mums paskirti».

Tos pačios knygos 60 puslapyje rašoma: «Tik vargingai gyvenę gali stotis išganytu ir pasilikti šventu. Vienok atsiminkime, kad negana būti pavargusiame, bet reikia tą vargą ir neturtą kantriai kentėti ir nuolat dievui apieravoti. Reik su noru dirbanti, šėryrai procuojanti, neužvydėti kitiems. Niekados nerik dejuoti dėl patirtų karmybių bevargstant ant šio svieto, nes ir bagočiai kentia daug karmybių».

Po šio pamokymo seka atitinkama malda, kur dievo motina prašoma išmokyti žmones mylėti vargą ir skurdą ir niekinti šios žemės gėrybes: «Duok mums prašome tave taip mylėti vargą, idant mes visus vargus ir bėdas ponui dievui apieravotumėm, o paskui užsipelnytumėm dangiškų turis... Padaryk tai prašome, idant mes, ant šio svieto gyvendami, niekintumėm visus pragaištingus skarbū šio svieto, o po smerties galėtumėm džiaugtis amžinai...»

Tokie darbo žmonėms skirti pamokymai visiškai atitiko turtingųjų interesus, nes tikintysis, laikydamasis tokių dvasiškių nurodymų, tampa aklu išnaudojimo įrankiu. Tikėdamasis už savo vargus amžinos laimės pomirtiniame gyvenime, žmogus lengvai

susitaiko su savo vergiška padėtimi ir nekovoja prieš savo engėjus. Tos pačios knygos 90 puslapyje tikintieji, kantriai kenčią ir mylį vargus, vadinami palaimintais: «Palaiminti ubagai dvasioje, palaiminti tie, kurie myli ubagystę savo, kurie nemurma ant jos, bet kantriai visus vargus nukendia, nes tokių, kaip pasakė viešpats Jėzus, yra dangaus karalystė».

Pamokslo pabaigoje į Mariją kreipiamasi tokiu prašymu: «O motina mielaširdingiausia viso svieto, padaryk mus ubagais dvasioje ant šio svieto gyvenančius...»

Sekančiuose tos knygos pamokymuose nurodoma, kad neužtenka kantriai kentėti vargus, bet dar reikia pasninkais marinti kūną. Apie tai 99 puslapyje pasakyta: «Žmogui prie išganyto dūšios išpuola melsti toskos nuo dievo, pasninkais primarinant kūną savo».

Minėtų dviejų knygų ištraukos aiškiai rodo, kad tos knygos ne tik neturėjo jokios kultūrinės reikšmės, bet priešingai — jos skleidė liaudyje viduramžių prietarų, nuodijo darbo žmonių sąmones. Pateikdami tariamų šventųjų gyvenimo pavyzdžius, tų knygų rašėjos mokė liaudį gyventi nešvaroje, niekinti kultūringą gyvenimą ir nesirūpinti savo gyvenimo pagerinimu.

Reikia žinoti, kad knygų, panašių į čia minėtas, buvo išleista nemaža. Jos visos žalojo darbo žmonių sąmonę, ugdė religinį fanatizmą ir aklą paklusnumą dvasiškių. Mokydamos liaudį susitaikyti su likimu ir mylėti vargus, jos atitraukė darbo žmones nuo kovos už savo gerbuvį, tuo, žinoma, atlikdamos didelę paslaugą išnaudotojų klasei.

Dvasiškią paprastai stengiasi visokiais būdais savo nusikaltimus ir klaidas užmaskuoti, o įelgu įmanoma, tai bent surasti palengvinančių aplinkybių. Tai jos įprasta taktika. Žinoma, minėtų knygų, kaip dokumentinio įrodymo, ji išsiginti negali. Bet, norėdama pasiteisinti, teigia, kad tų knygų turinys esąs būdingas anų laikų liaudies pažinimui, kad dvidešimtojo šimtmečio tokios knygos jau nebuvo leidžiamos. Tačiau dvasiškią nutyli, kad tik aplinkybių verčiama ji pakeitė religinių knygų rašymo būdą, nes, pradėjus sklisti revoliucinėms idėjoms ir kylant žmonių sąmoningumui, knygos, propaguojančios asketinį gyvenimą ir skurdo melle, vis mažiau ir mažiau beturėjo pasisekimo liaudyje.

Dabartiniu metu minėtos knygos dėl jų absurdiškumo atrodo juokingos, bet praeityje jos atliko reakcinį darbą liaudyje. Kadangi jos buvo kunigų platinamos, tai liaudis, būdama tamsi ir užgulta, šventai tikėjo visu tuo, kas jose buvo parašyta. Tos knygos, kaip iš duotų ištraukų matyti, darė labai neigiamą įtaką liaudžiai: jos skleidė viduramžiškus prietarus ir niekino visa tai, kas pažangiu ir kultūringu. Tik ciniškai gali teigti, kad toji „literatūra“ turėjo liaudžiai kultūrinės reikšmės.

P. STRIUPAS
Vl. Rekašius v. vid. mokyklos mokytojas

„Stalino keliu“ redakcija

KORESPONDENTO
DARBO PLANAS

Štai ir sausis — pirmasis trečiųjų didingojo septynmečio metų mėnuo. Kiekvienas šeimininkas susumuoja praėjusių metų darbo rezultatus, apžvelgia perspektyvas, kas bus daroma, kad būtų žymiai padidintas laukų derlingumas, sėkmingai būtų vykdomi prisiimtieji išpareigojimai pieno ir mėsos gamyboje.

Draugai korespondentai, šį sausio mėnesį svarbiausia rašyti, kas daroma jūsų kolūkiuose, kad, atsiliepiant į Prienų rajono žemdirbių kreipimąsi, būtų sukaupta daug vietinių trąšų. Kaip jūsų kolūkiuose mėšlo, komposto padidimui naudojamasi kraukui durpės, ar nenuveina velniui srutos, ar jos maišomos su durpėmis ir t. t.?

Kas daroma jūsų kolūkiuose, kad būtų padidinta mėsos, ypatingai kiaulienos, gamyba? Kaip panaudojamos vienkartinės paršavedės paršelių skaidinai padidinti. Visur ir visuomet skleistime gyvulininkystės darbuotojų pirmųjų darbo patyrimą, kritikuokite tuos gyvulininkystės darbuotojus, kolūkių vadovus, dėl kurių kaltės blogai auginami ir prižiūrimi gyvuliai.

Draugai korespondentai, visuomet rašykite apie tai, kaip darbo žmonės pritaria istoriniam komunistų ir darbininkų partijų atstovų Pasitarimui ir kitiems istorinės svarbos dokumentams. Kaip darbo žmonės sutinka TSKP Centro Komiteto Plenumą, kokias gamybinės dovanas jam ruošia.

Mūsų medžiagos pėdsakais

„K A S J I S?“

Tokio pavadinimo žinutėje, atspausdintoje „Stalino keliu“ laikraščio 99 (1480) numeryje, buvo rašoma, kad „Tiesos“ kolūkiečiai Danielius Totoris mėgėta pasiaivinti visuomeninius šiaudus.

Kolūkiečių valdybos pirmininkas M. Karnišovas praneša redakcijai, kad D. Totoris nubautas, nurašant penkis darbdienius, o taip pat atitinkamai perspėtas.

Žinutė apie tai, kad „Šviesos“ kolūkiečiai Albinas Šateikaitis pastaruoju metu apleidė darbą, buvo atspausdinta „Stalino keliu“ laikraščio 97(1478) numeryje.

Iš kolūkiečių pirmininko E. Dyros gautas atsakymas, kad A. Šateikaitis perspėtas. Spaudą ir laiškus antros brigados kolūkiečiai dabar gauna laiku.

A. Vosylis savo žinutėje, atspausdintoje „Stalino keliu“ laikraščio 97(1478) numeryje, rašė, jog būtų gerai Kupiškėje įsteigti cheminę rūbų valyklą.

Iš pramkombinato vadovų gautame atsakyme rašoma, jog cheminę drabužių valyklą numatoma atidaryti š. m. sausio mėn. pirmoje pusėje prie buitinio aptarnavimo kombinato. Jie taip pat nurodo, kad rūbų skalbyklos įsteigimu turi rūpintis vietinio ūkio valdyba, kaip komunalinio aptarnavimo šaka.

Iš nepaskelbtų laiškų redakcijai

Darbininkai J. Matuzas ir S. Pivoriūnas savo laiške redakcijai rašė, jog prie Simonių vidurinės mokyklos 1959 metais jie įrengė šiltadaržį, tačiau atlyginimo negauna ir iki šiol.

Aukščiau stovintai organizacijai pasiuntus šio laiško nuorašą, gautas atsakymas, kad laiške keliamas faktas yra teisingas. Simonių vidurinės mokyklos direktoriui P. Zilonui duotas nurodymas tinkamai apiforminti bei sutvarkyti dokumentus ir atlyginimą minėtiems darbininkams išmokėti.

Redakcijoje gautame laiške buvo rašoma apie Kupiškio m. gyventojos Bronės Liauškienės amoralų elgesį.

Laiško nuorašą pasiuntus į rajoninę ligoninę, kur B. Liauškienė dirba, iš vyr. gydytojos G. Kurtytės gautas atsakymas, jog su B. Liauškiene atitinkamai pasikalbėta asmeniškai. Be to, ji perduota apsvaistyti draugiškam teismui.

P. STRIUPAS
Vl. Rekašius v. vid. mokyklos mokytojas

„Stalino keliu“ redakcija

Mūsų medžiagos pėdsakais

„K A S J I S?“

Tokio pavadinimo žinutėje, atspausdintoje „Stalino keliu“ laikraščio 99 (1480) numeryje, buvo rašoma, kad „Tiesos“ kolūkiečiai Danielius Totoris mėgėta pasiaivinti visuomeninius šiaudus.

Kolūkiečių valdybos pirmininkas M. Karnišovas praneša redakcijai, kad D. Totoris nubautas, nurašant penkis darbdienius, o taip pat atitinkamai perspėtas.

Žinutė apie tai, kad „Šviesos“ kolūkiečiai Albinas Šateikaitis pastaruoju metu apleidė darbą, buvo atspausdinta „Stalino keliu“ laikraščio 97(1478) numeryje.

Iš kolūkiečių pirmininko E. Dyros gautas atsakymas, kad A. Šateikaitis perspėtas. Spaudą ir laiškus antros brigados kolūkiečiai dabar gauna laiku.

A. Vosylis savo žinutėje, atspausdintoje „Stalino keliu“ laikraščio 97(1478) numeryje, rašė, jog būtų gerai Kupiškėje įsteigti cheminę rūbų valyklą.

Iš pramkombinato vadovų gautame atsakyme rašoma, jog cheminę drabužių valyklą numatoma atidaryti š. m. sausio mėn. pirmoje pusėje prie buitinio aptarnavimo kombinato. Jie taip pat nurodo, kad rūbų skalbyklos įsteigimu turi rūpintis vietinio ūkio valdyba, kaip komunalinio aptarnavimo šaka.

Iš nepaskelbtų laiškų redakcijai

Darbininkai J. Matuzas ir S. Pivoriūnas savo laiške redakcijai rašė, jog prie Simonių vidurinės mokyklos 1959 metais jie įrengė šiltadaržį, tačiau atlyginimo negauna ir iki šiol.

Aukščiau stovintai organizacijai pasiuntus šio laiško nuorašą, gautas atsakymas, kad laiške keliamas faktas yra teisingas. Simonių vidurinės mokyklos direktoriui P. Zilonui duotas nurodymas tinkamai apiforminti bei sutvarkyti dokumentus ir atlyginimą minėtiems darbininkams išmokėti.

Redakcijoje gautame laiške buvo rašoma apie Kupiškio m. gyventojos Bronės Liauškienės amoralų elgesį.

Laiško nuorašą pasiuntus į rajoninę ligoninę, kur B. Liauškienė dirba, iš vyr. gydytojos G. Kurtytės gautas atsakymas, jog su B. Liauškiene atitinkamai pasikalbėta asmeniškai. Be to, ji perduota apsvaistyti draugiškam teismui.

P. STRIUPAS
Vl. Rekašius v. vid. mokyklos mokytojas

„Stalino keliu“ redakcija

Vl. Jasinskis

JIE — JUODŽIAUSIA MŪSŲ ŽEMĖS DĖMĖ

(Tęsinys. Pradžią Nr. 97(1478).)

Juk giminės esate, turėtum žinoti, kur jis randasi... Jei neprisistatys, tai jo bobą sušaudysim...

Grižau namo lyg iš pakasynų. Net gyventi nebemielia pasidarė. Štai tau, kad prigryvenome. Už tai, kad Tarybų valdžia aštuonis ha atrėžė, sušaudys. „Ne, — galvoju pati sau, — Adomoniokas — girtas, nupalstėjo arba tik pagąsdino. Kur tai matyta, kad už žemės pėdą, iš kurios dar nei grašo neišlupome, sušaudys. Ne, Adomoniokas tikrai nusišnekėjo, — su šiomis mintimis ir nusiraminau šiek tiek.

Kitą rytą atlėkė žinia, kad, neprisistačius į komendantūrą Vincui Černiauskui, baltaraiščiai sušaudė jo

Dabar jau iškart supratau, kur suka šis dvarininko šmotas, ir visa apsipyliau ašaromis. Rytą jau žinojau, kad šešiolikmetę komjaunuolę Elzę Černiauskaitę sušaudė. Vadinasi, toks pat likimas laukė ir mano Vincui. Bet už ką gi? Kada gi, galų gale, mes, bėdžiai, liausimės už žemę mokėję krauju?

— Kai grįši namo, — dėstė toliau baltaraiščiui, — surask Vincą Černiauską.

— 20 —

žmoną Valeriją, mano vyro seserį. Tai buvo balsus smūgis. Už ką gi ją? Už ką gi tą moterį?

Vidurdienį, grįždama su pienu iš lauko, pamačiau krūmuose šlitinėjant Vincą Černiauską. Jis nebebuvo panašus į žmogų: pražilęs, apšepęs, o paklaidusios akys vien tik ir šmizginėjo nuo vieno daikto prie kito.

— Kas gi dabar su tavimi? — paklausiau išsigandusi.

— Nieko, visiškai nieko... — mostelėjo sunkia valstietiška ranka Černiauskas. — Girdėjai? Elzytę sušaudė! Ir Valytę sušaudė! Ir mane šaudys, visus išpyškins! Visus, kas tik žemės gavo, kreivai į bolševikus nežūrėjo...

Jūs matėte verkiant suaugusį vyrą? Jeigu nematėte, niekam nelinkėčiau pamatyti. Tai — kažkas balseus. Nepamačiau, kaip ir pati apsipyliau gausiomis, karštomis ašaromis.

— Kur man dabar dėtis, Zosia? Kur dėtis? — užsidenęs veldą, kūkčiojo žmogelis. — Nebemielia man gyventi. Visiškai nebemielia! Kam aš reikalingas? Kam gi, Zosia?

— O Vincė, o Petriukas? Ar tai ne tavo vaikai? Jiems gyventi nereiks? O kas juos auklės?

— Bet kur gi aš su jais pasidėsiu? Sugaus slapstančius — visus išpyškins! Tik dar didesnę koroną ant jų ir savo galvos užsitrauksiu.

Nemokėjau aš tada jo paguosti, nežinojau, ką ir patarti. Sunkus metas buvo. Juk ir mano galvoje vos mintis su mintimi besusišildavo. Ir jis nuėjo, „puldino krūman“ — kresnas, stiprus, bet pavargęs, iškankintas, palūžęs.

— 21 —

Tą dieną taip pat sužinojome, kad sušaudė mažą žemius kalmynus brolius Antaną ir Petrą Daugelavičius. O pavakare dar baisesnė žinia pasiekė: Palėvenės kapinėse su peiliu krūtinėje buvo rastas Vincas Černiauskas. Nebeišlaikė žmogelio nervai, pats norėjo sau galą pasidaryti. Bet ir čia jam nepavyko. Pribalgė jį atpyškėję iš Kupiškio, baltaraiščiai. Aplinkui darėsi kažkas neišpasakytai siaubinga. Visi šie įvykiai nebetilpo mano galvoje. Bludinėjau po namus lyg pavaišusi.

Nebesulaukdama vyro ar kokios nors galvosnės žinėlės, ir vėl, palikusi vaikus namuose, pati išdūmiau miestan. Mėginau įsibrauti komendantūron, bet kur ten — sargybinis nei kalbėti nenorėjo. Lauk — ir ganai O jeigu dar lūkurluosi, girdi, ir į dantis užvoš...

Ėmiau slampinėti po klemą, vis vildamasi pamatyti pažįstamą baltaraiščių ir sužinoti ką nors apie vyrą. Taip beslankiodama, staiga probėkšmais žvilgtelėjau į vežimą, kuriame kažkas pūsojo, apdengtas purvinu, kruvinu brezentu. Vežimą tempė nusūkęs kuinas, o vežikas taip skubėjo, jog, rodėsi, kad jį kas ylomis bado. Štai ir pritraukė akis; geriau išžiūrėjusi, pamačiau iš po brezento kyšančias dvi žmogaus kojas, aptemptas juodomis su raudonais ruoželiais kojineimis. Lygtai tokias pat kojines pakėšau išelšančiam Vinceliui. (B. d.)

STALINO KELIU

1961 m. sausio 4 d. 4 psl.

Rajono MOKYKLOSE

◆ PAS VI. REKAŠIAUS vardo vidurinės mokyklos sportininkus viešėjo Kauno Politechnikos instituto hidro-technikos fakulteto studentai. Krepšinio varžybas laimėjo svečiai rezultatu 72:65. Taip pat jie stipresni buvo ir stalo tenise. Viešnios prieš moksleivius buvo pranašesnės tinklinyje.

E. JUKNA
V. PRANAIS

◆ Jau treči metai SUBAČIAUS vidurinėje mokykloje veikia foto mėgėjų būrelis. Būrelio nariai įsirengė foto laboratoriją. Joje daromos nuotraukos, aptariamos klaidos.

M. JUODZEVIČIUS

◆ Su Baltarusijos TSR ir Vokietijos Federatyvinės Respublikos moksleiviais susirašinėjimą pradėjo VI. REKAŠIAUS vardo vidurinės mokyklos moksleiviai. Ateityje numatoma susirašinėjimą užmegzti ir su kitų respublikų moksleiviais.

V. PETRAITIS

◆ Ekskureciją į Rygą su ruošė GAIGALIŲ septynmetės mokyklos pionieriai. Jie lankėsi zoologijos sode ir kitose vietose. Iš ekskurecijos pionieriai grįžo pilni įspūdžių.

A. BEKAITĖ

◆ Apie aštuntoką J. Vaganaitę draugai atsiliepią tik gerai. Ji gerai pažymiais užbaigė pirmąjį trimestrą. Ją nina visada padeda atsiliekančioms klasių draugams, ji — aktyvi istorikų būrelio narė.

J. MATKEVIČIŪTĖ
Subačiaus vidurinės mokyklos
žurnalistų būrelio narė

Didžiūsiose Alžyro miestuose tęsiasi masinės manifestacijos. Alžyro pat-

riotai reikalauja nepriklausomybės. Prancūzų valdžios baudžiamieji veiksmai, talkios ir neginkluotos liaudies žudynės nepalauš laisvę mylinčios Alžyro liaudies pasiryžimo. Nuotraukoje: demonstrantai su vėliavomis ir plakatais „Alžyras — alžyriškas“.

TASS'o fotokronika

Ar žinai, kad...

...pačiam seniausiam vynui, kuris išliko iki mūsų dienų, daugiau kaip 1600 metų. Amfora su tokiu vynu buvo surasta netoli Spejerio (VFR), kasinėjant romėnišką masų eros III amžiaus kapą. Dabar šis vynas yra Spejerio miesto vynu muziejuje.

...kanarėlės dar mūsų amžiaus pradžioje daugelyje pasaulio šalių tarnavo „degustatoriams“ kasyklose. Kanarėlės nepaprastai jautrios, ir, esant mažiausiam nuodingų dujų kiekiui šachtoje, netenka sąmonės. Tačiau gera deguonies dozė jas vėl atgaivina.

Praėjusių metų gruodžio 10 d. „Stalino keliu“ laikraščio numerio atspausdiname straipsnyje, liečiančiame VI. ir R. Cipilinskaites, faktai neatitinka tikrovės. Darbuotojas, rengęs apie jas medžiagą spaudai, nubaustas.

Redaktorius S. ZAUKA

Kl. „AUŠRA“

„NIAURUSIS VANGURAS“, sausio 4 d.

„NAMO“, sausio 5 ir 6 d. d.

„ŠIAURĖS APYSAKA“, sausio 7 ir 8 d. d.

Kupiškyje rastas vyriškas dviratis. Kreipis pas Sūdų g-vės Nr. 4 gyventoją Oną Žebrienę.

Kupiškio rajono kilnojamyjū kinų demonstruojamų kinofilų grafikas
1961 m. sausio mėnesiui

eil. Nr.	Punkto pavadinimas	Demonstravimo dienos	Demonstruojamų kinofilų pavadinimas ir datos				Kinomechanikas
1	Kupiškio MMS	Antradienis	„Pėdasak naktį“	„Ratams bil-dant“	„Nepaprastas atsitikimas“	„Sraigūnė“	P. Beleckas
2	Juodpėnai	Trečiadienis					
3	Skodiniai	Ketvirtadienis					
4	Juodpėnai	Penktadienis					
5	Kupiškio MMS	Šeštadienis					
6	Skodiniai	Sekmadienis					
1	Bakšėnai	Antradienis	„Moters likimas“	„Lauras jauniki“	„Pėdasak naktį“	„Klėvė“	V. Paberalis
2	Alizava	Trečiadienis					
3	Žadeikiai	Ketvirtadienis					
4	Salamiesčiai	Penktadienis					
5	Bakšėnai	Šeštadienis					
6	Alizava	Sekmadienis					
1	Adomynė	Antradienis	„Pirmoji diena“	„Žydrijoji strėlė“	„Moters likimas“	„Mėlė reikiama branginti“	Ed. Sasickas
2	Vederišklai	Trečiadienis					
3	Vaduva	Ketvirtadienis					
4	Billonai	Penktadienis					
5	Billonai	Šeštadienis					
6	Vėžionys	Sekmadienis					
1	Paulionka	Antradienis	„Sunkios pirštinės“	„Kam šypsoi gyvenimas“	„Pirmoji diena“	„Žydrijoji strėlė“	V. Aukštikalnis
2	Rudillai	Trečiadienis					
3	Maksvyčiai	Ketvirtadienis					
4	Subačiaus m.	Penktadienis					
5	Subačiaus m.	Šeštadienis					
6	Paulionka	Sekmadienis					
1	Žaidellai	Antradienis	„Ejo kareiviai“	„Stiprių glūdi-mojė“	„Sunkios pirštinės“	„Kam šypsoi gyvenimas“	J. Merkys
2	Didžprūdžiai	Trečiadienis					
3	Uoginai	Ketvirtadienis					
4	Millonai	Penktadienis					
5	Siaurtai	Šeštadienis					
6	Didžprūdžiai	Sekmadienis					

Rajono kultūros skyrius